

תת"ע (חיפה) 7546-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד קיס

תת"ע (חיפה) 7546-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד קיסשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 7546-04-24

מדינת ישראל

נגד

מוחמד קיס

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[03.03.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשם טוען כי נבצר מבאת כוחו להתייצב לדיון בעניינו עקב סיבה רפואית, ולכן גם לא עודכן על ידה על זימונו לדיון במועד שנקבע. בנוסף, טוען הנאשם כי הוא כופר בביצוע העבירה וכי הותרת הרשעתו על כנה תגרום לו לעיוות דין.

ביום 2.2.25 הוריתי למאשימה להגיש תגובתה אשר לא התקבלה עד למועד כתיבת שורות אלו.

על אף היעדר תגובת המאשימה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

החלטת בית המשפט מיום 14.05.24 הקובעת מועד דיון בעניינו של הנאשם נשלחה אליו בדואר רשום ביום

26.05.25. אישור המסירה חזר בציון "לידי הנמען הרשום", ומכאן שהנאשם זומן כדין בעצמו.

באותו יום ייפה את כוחה של באת כוחו (וזאת על פי ייפוי הכוח שנסרק לתיק יום לאחר מכן, ביום 27.05.25). מכאן

שכל טענה לפיה הנאשם לא עודכן על זימונו לדיון בשל מחלתה של באת כוחו פשוט אינה נכונה. הנאשם זומן בעצמו

כדין, ורק לאחר מכן פנה לבאת כוחו וייפה את כוחה.

רוצה לומר, גם במצב דברים לפיו באת כוחו של הנאשם אכן לא יכלה להתייצב עקב סיבה רפואית, הרי שהנאשם

עצמו ידע על מועד הדיון ועדין לא התייצב אליו.

לא זו בלבד, אישור המחלה שצירפה ב"כ הנאשם לבקשה הוצא בדיעבד (ביום 31.1.25); אינו מפורט דיו; ואינו

מצדיק היעדרות.

באשר לטענתו של הנאשם בדבר כפירתו במיוחס לו ורצונו להוכיח חפותו, הרי שעל אף שמצוין בבקשתו כי אין מדובר

בכפירה סתמית אלא בכפירה מפורטת וכנה - הנאשם לא מצוין אף עובדה המהווה פירוט מספק שבידו לבסס טענת

עיוות דין. מקום בו מדובר בכפירה כללית, אין לי אלא לשוב ולהפנות לדבריו של כב' הש' סלאמה בעפ"ת

10086-11-21 גאווני נ' מדינת ישראל (29.11.21): החוזר על ההלכה הידועה:

"גם באשר לקביעה בדבר היעדר חשש לעיוות דין אין להתערב, שכן המערער אף לא העלה כל טענת הגנה ממשית

לגופו של עניין, וטענתו בדבר סיכויי הגנה גבוהים, הינה טענה בעלמא שאין לה על מה לסמוך.

בעניין זה ראוי לשוב ולהזכיר, כי אין די לעניין קיומו של חשש לעיוות דין, כי מי שעותר להארכת המועד להישפט, יכחיש

את העבירה המיוחסת לו. על מי שטוען לקיומו של חשש כאמור להציג טעמים הנתמכים בראיות ממשיות ואשר

טומנים בחובם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ראו והשוו לגבי החשש לעיוות דין לעניין בקשה לביטול פסק דין שניתן

בהעדר; רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018))" (שם, פסקה 13).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ג' אדר תשפ"ה, 03 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.